

کشف اتفاق نحوی ارتباط با کودک درون

«پروفسور ارنست هیلگارد» به عنوان بزرگ ترین روان‌شناس تجربی قرن بیستم، حدود ۳۰ سال در کنار همسرش، خانم دکتر «ژوزفین هیلگارد» به دستاوردها و کشفیات علمی مهمی دست یافته که یکی از نتایج آن، انبوه کتاب‌هایی است که در دانشکده‌های روان‌شناسی و علوم رفتاری کشورهای مختلف، از جمله ایران تدریس می‌شود.

«هیلگارد» در یک جلسه‌ی درسی دانشگاهی به صورت اتفاقی، به موضوع مهمی دست یافت که مضمون «کودک درون» یا مفاهیم مشابه آن را روشن می‌کند. آن‌چه با عنوان «معلم» در این مطلب به آن اشاره می‌شود، توجه فروتنانه «هیلگارد» به خودش به عنوان استاد یا معلم آن جلسه‌ی درسی بوده است. این مطلب از یکی از کتاب‌های تألیف «هیلگارد» ترجمه و تنظیم شده که توجه شما را به آن جلب می‌کنیم:

آشماره، او در مقابل تمامی صدایها، کر و ناشنوا می‌شود و در همین وضعیت، باقی‌ماند. در ضمن به او تلقین شد زمانی که معلم، دست خود را روی شانه‌ی راست او بگذارد، قدرت شنوایی‌اش به حالت عادی بر می‌گردد.

برای این که ناشنوای او و عدم ارائه‌ی عکس العمل از سوی او در مقابل صدایها به نمایش گذاشته شود، با کوبیدن چند قطعه چوب به یکدیگر، صدای‌های بسیار بلندی پیدا می‌کند که سوژه، هیچ عکس‌العملی نشان نداد؛ حتی زمانی که یک هفت‌تیر مسابقات ورزشی در کنار گوش او شلیک شد، باز هم عکس‌العملی نشان نداد! در این زمان که او در شرایط کری هیپنوتیزمی بود، هر پرسشی از او، بی‌جواب و بی‌عکس‌العمل باقی‌ماند.

کشف «ناظر ناپیدا»
یک مضمون بسیار پیچیده و مهم در راستای درک بهتر موضوع «کودک درون» برای ما در شرایطی آشکار شد که حتی فکر آن را هم نمی‌کردیم. یک روز معلم در کلاس درس، مشغول نمایش چگونگی پیدایش کری در شرایط هیپنوتیزم بود.

سوژه‌ای که برای انجام این کار انتخاب شده بود، یک دخترخانم دانشجوی نایبنا بود. این خانم در هیپنوتیزم پذیری، بسیار باستعداد بود و انتخاب او برای نشان‌دادن چگونگی ایجاد کری، ارتباطی با کوری او نداشت؛ فقط این وضعیت به او کمک می‌کرد تا هیچ علامت یا شواهدی در ارتباط با ایجاد سروصدای مشاهده نکند.

پس از القای خلصه‌ی هیپنوتیزمی، به او تلقین شد که پس از

